

Tartalom

Örüljete az Úrban	1-2
Szent László király	2-3
Orgonaépítők	3
Örömök és bánatok	4
Örülni – de mégis minek?	5
Diakónusszentelés előtt	6
Mária Rádió Bodajkon	7
Képek plébániánk életéből	8-9
Plébániánk új lektora	10-11
Színház az egész világ	12-13
Beszámolók-hírek	14-16

„Örüljete az Úrban; Örüljete az Úrban szüntelenül!” (Fil 3,1, 4,4)

Ha az Újszövetséget részleteiben kutatjuk, észrevehetjük, mennyi örömet juttat kifejezésre. Hatvanszor olvashatjuk benne az öröm főnevet. Jézus életével kapcsolatban két szép alkalmazása van az öröm szónak. Egyik ilyen pillanat, amikor az angyal megjelenik a Szűzanyának, hogy gyermeke születését hírül adja, az üdvözlése így szólt: „Örvendj!” A másik pedig húsvét reggelén a feltámadt Krisztus köszöntése a szomorú asszonyokhoz: „Örüljete!”

Az öröm a keresztény élet jellemző légköre. Bármilyen legyen is egy keresztény élete, neki mindig öröme lesz, bármilyen körülmények között is legyen. „Örüljete az Úrban”, írja Pál a filippibeli keresztényeknek, és ezt a felhívást nagyon nyomatékosan ismétli: „Örvendezzete az Úrban minduntalan és ismét mondom nektek: Örüljete!” (Fil 3,1, 4,4). „Legyetek örvendezők minden időben”, írja az 1 Tessz 5,16-ban. Valaki azt mondta, hogy az „örüljete” a keresztények állandó parancsa.

Örömet nem lehet parancsolni, megvenni, kölcsönözni, vagy éppen más-tól lopni vagy rabolni. Nem lehet az olcsó szórakozások kábulatával összetéveszteni. Az öröm feladat, amelyet komolyan kell vennünk. Fel kell magunkban ébresztenünk. Persze, amikor „feladatot” mondunk, azzal megint nem azt akarjuk mondani, hogy erőlködéssel hozzuk létre magunkban az örömet,

ahogy a kőműves követ köre rakva megépít egy házat. A feladat inkább abban áll, hogy megnyíljunk, és el tudjuk fogadni az öröm ajándékát. Ez azzal kezdődik, hogy a szó szoros értelmében „nyissuk ki” a szemünket, fülünket, szívünket és vegyük észre, méltányoljuk hálással az élet minden nap megújuló apró örömeit, kezdve magától az élet örömétől. Szent Vencel krónikás szerint, vértanúsága reggelén ezzel ébredt: „Dicsőség neked, Uram, mert megadtad, hogy ma reggel éljek!” Az ember Isten öröméből lett, és örömré lett. Ujjongó boldogság talán csak ritkán jut osztályrészünkül, de minden napunk tele van szórva apró örömekkel. Aki ráneveli magát a „kis örömök művészetére”, annak életét elönti a fény.

Amikor a süket Beethoven élete végén megalkotta az öröm páratlan remekét, a IX. szimfóniájának Schiller szövegére írt nagy örömodáját, zsenihez illően tudta visszaadni benne az öröm lényegét. „Magasan a csillagsátor felett egy szerető Atya lakik”- zengi a kar, ezért lesz „testvér minden ember”. Aki megsejti a szerető Atyát és kinyújtja kezét testvérei felé, az bízhat benne, hogy mindig, még sötét órákban is világít neki az Isten ajándékozta kegyelem öröme.

Az öröm - magyarázza Aquinói Szent Tamás - nem erény, hanem az erény gyakorlása, a szeretet gyümölcse. Nem lehet megszerezni nevetéssel, énekkel és tánccal. Nem mondhatom magamnak minden további nélkül: kényszerítem magam az öröme. Bizonyára vidámnak fogok látszani (és már ez is sok a többi ember miatt), de nem leszek vidám. Tudjuk, hogy a legnagyobb komikusok azok, akik a nevetetés zseniális adományával rendelkeznek, magánéletükben gyakran melankolikus emberek. Miért? Szent Tamás idézett helye megadja az okát: az

öröm nem erény, azért nem szerezhető meg közvetlenül. Valami másból származik, valami előfeltétele van, amint a virág és a gyümölcs feltételezi a fát, az ágat, ahonnan születik, amely hordja és táplálja. És mindenekelőtt ezt a valamit fontos birtokolni, azt, aminek az öröm a virága és gyümölcse. Alighogy ez megjelenik, lehetővé válik az öröm erőlködés nélkül, anélkül, hogy akár gondolnánk is rá. És ezt a valamit úgy hívják: szeretet.

Mikor örülünk igazán? Amikor megtaláltuk, amit-akit keresünk, amikor megvan az, amit-akit akartunk. És mit keresünk, mit akarunk, ha nem azt, amit valamiképpen szeretünk: „Örüljete ti is – mondja -, mert megtaláltam elveszett drachmámat!” (Lk 15,9). Minden öröm feltételez valamilyen szeretetet, és meg is felel valamilyen szeretetnek. Mondd meg nekem, minek örülsz, és megmondom, mit szeretsz.

Stróber László plébános

Templomunk

Szent László király ünnepe (június 27-e: szentté avatásának napja)

Ha valahol az egykori Magyarország területén bemegyünk egy katolikus templomba, minden bizonnyal hamar rátalálunk Szent László király (1077-1095 között uralkodott) ábrázolására. Talán nem is kell sokat keresnünk, hiszen a szobrot vagy festményt legtöbbször a szentélyben láthatjuk: a főoltár két oldalán a két legnépszerűbb magyar szent, az államalapító István király és a kereszténységet hazánkban megszilárdító László király szokott helyet foglalni.

Szent László a magyar történelem egyik legnagyobb alakja. Kalandos élettörténete – amelyet itt most nem részletezünk – minden történelmi munkában és az interneten is olvasható. Viszont sok-sok legenda fűződik nevéhez mind profán, mind vallásos témájú, hiszen kivételes fizikai és lelki nagysága már életében megteremtette az alapot későbbi népszerűségének. A trónt is vitézsége miatt nyerte és tartotta meg, és azon kivételes királyok közé tartozott, akiket az ország lakói – nemesek és közrendűek egyaránt – szívesen láttak az ország élén.

Egyik legismertebb legendája a Doboka megyei Kerelésnél, a cserhalmi hegyen az úzok (más források

Szent László ereklyéinek hermája

Szent László festett alakja a templom északi oldalán

szerint a besenyők, a köztudatban pedig a kunok) ellen vívott csatában győkezik, amikor is egy elrabolt magyar leány megmentésével, elrablója legyőzésével a sötétség és világosság harcának megszemélyesítője lett. Ezeket a jeleneteket (amelyeket a köznyelv egyszerűen „Szent László legendának” nevez) sok középkori magyar templom őrzi, különösen az ország határvidékein, ahol a harcos szent tisztelete az általánosnál is mélyebb volt. A legközelebbi ilyen sorozat a zalai Türrén álló, frissen felújított, eredetileg nemzetségi monostorban látható.

A lovagkirályt a magyar katolikusok, mint egyházunk oszlopát is méltán tarthatják számon. Törvénykezéseinek és birtokadományain kívül az ő kezdeményezésére történt az első néhány magyar szent: István király, Imre herceg, Gellért püspök és két zabori remete, András és Benedek szentté avatása. Az ország függetlenségére még a pápával való összekülönbözés árán is féltve vigyázott. Bizánci kapcsolatokat is ápolt a nyugati egyházi befolyás egyensúlyban tartására. Leánya Piroška/Priszka a bizánci császár feleségeként, Eiréné néven a keleti egyház szentje lett.

A források szerint László erős, hatalmas termetű férfi volt, nagy testi erejét még ötvenéves kora körül is megőrizte. A harcban való jártassága, a csatákban mutatott személyes bátorsága következtében vált nagyon népszerűvé. A kiváló katonai erények mellett erkölcsösségéről, erényességéről és mély vallásosságáról is ismert volt. László kultusza a halála után gyorsan kifejlődött. Tulajdonképpen maga a nép avatta szentté, mielőtt ezt az egyház hivatalosan is megtehetné volna. A Szent László-kultusz kibontakozásához a döntő lökést III. Béla adta meg, akinek kérelmére 1192 június 27-én a pápa a hitvallók sorába iktatta. Ennek nyomán a kialakuló magyar lovagi kultúra és életmód Lászlót tekintette példaképének. A híres Szent László-erekllyetartó herma, amely a szent király koronájának maradványait őrzi (ma a győri bazilikában látható) László Gyula elmélete szerint valószínűleg III. Béla király portréja.

Szent László váradi (Nagyvárad) sírjához a középkorban özönlöttek a zarándokok. A sok csodás gyógyulást becses történelmi emlékünknél a Váradi Regestrum szinte „katalógus-szerűen” írja le.

A Mária Magdolna templom szentélyének északi oldalára festett „szoborfülkében” is megtaláljuk Szent László király alakját. Érdekes, hogy nem a harcos szentet, a lovagot, inkább a bölcs – ezzel együtt idősnek ábrázolt – uralkodót mutatja a freskó. Kétágú szakállja is ezt nyomatékosítja.

A király nehéz páncélban áll, amelyet dúsán omló köpeny-drapéria vesz körül. Koronája nyitott, antik típus, nem a magyar királyi korona. Kezében tálcán fekszik szablyája, amelyet rózsafüzér övez. A korai ábrázolásokon megszokott bárd itt hiányzik. A szablyán kívül a másik attribútuma a lándzsa, amellyel vizet fakaszt a mellette lévő sziklából. Számos vízfakasztó legenda fűződik a szent király életéhez, amelyek a szent korai legendáiban nem szerepelnek. Sok más mellett Mátraverebélyhez és a zalai Búcsúszentlászlóhoz is kötődik ilyen vízfakasztás-történet. Csak a barokk korban vált jellemző ábrázolássá. Cimal e tekintetben is korszerű formát választott.

Szent László a magyar nép legnépszerűbb szentje. Számos, vagy inkább számtalan templom, intézmény, egyesület stb. választotta védőszentjének, példaképének, s a 20. század végéig a legnépszerűbb férfinév volt nyelvterületünkön.

Örömök és bánatok

Egy esős vasárnap délután kezembe került családunk Vendégekönyve. Lapozgatva benne szomorú és örömteli események, pillanatok idéződtek fel bennem. Nagyszüleim, szüleim, Rita unokahúgom és Péter sógorom már csak lélekben van velünk.

Családunkban a hit és az istenszeretet mindig jelen volt, ez segített át minket az élet nehézségein. Édesanyám haláláig nagy szeretettel és erőfeszítéssel tartotta össze a családot. Öten vagyunk testvérek s az idők során tovább bővült a családunk. Jelenleg 18-an ülünk körbe az asztalt. Hagyomány nálunk, hogy karácsonykor (régbben húsvétkor is) együtt ünnepelek.

A karácsony számomra a meghittséget, bensőséget, hitet a csodában, az élet szépségében, és abban, hogy teljesülhetnek a vágyaink, ha teszünk érte. Sajnos két évvel ezelőtt erre nem kerülhetett sor, ezért nagy örömmel vártuk a tavalyi karácsonyt. Közös hálaadással, imádkozással, énekléssel köszöntöttük az ünnepet, megemlékeztünk elhunyt szeretteinkről. Emese gyermekei (5) kis műsorral kedveskedtek nekünk.

Reggel együtt mentünk a szentmisére, kivonult az egész család. A következő napokban beszélgettünk, társasoztunk a gyerekekkel. A karácsony a szeretet, együttlét, ajándékozás ünnepe nálunk. A készülődés öröme és terhe, az együtt töltött idő, és a pihenés időszaka, de kicsit szomorú is hiszen minden szerettünkkel nem találkozhatunk. Ők fentről néznek le ránk. Ez az összetartás mindennapos nálunk. Nemcsak ilyenkor él bennünk a szeretet, elfogadás, megértés, hit, bizalom és a családtagokra odafigyelés. Segítjük, támogatjuk egymást a napi gondok megoldásában is. Sokan panaszkodják, hogy az öröm hamar múló ajándék. Isten azonban azt parancsolja, hogy „örvendezz mindannak a jónak, amit Istened, az Úr ad neked és háza népének.”

Most tehát Pünkösöd idején kérjük a Szentlelket, hogy segítsen minket abban, hogy meglássuk, mit kíván tőlünk a krisztusi szeretet parancsa.

Seresné Lóránt Éva

Nagy öröm volt nekem télen a Karácsony, az ajándékok, és amikor a mamival csillagszórót gyűjtöttünk és rajzoltunk vele a sötétben a levegőbe. De a nyári szünet is nagy örömet okoz a szívemben, mert akkor nem kell oviba menni, és minden nap láthatom anyát.

Szabó András

Amikor a korcsolyacsapatommal versenyre készültünk, sajnos megbetegedtem pont a verseny előtt, és kétséges volt, hogy el tudok-e indulni. Nagyon megijedtem, de mindennap imádkoztam és kértem Istent, hogy segítsen meggyógyulni. Pár nappal később már sokkal jobban éreztem magam és a versenyen is részt tudtam venni. Ráadásul csapatunk első helyezést ért el, aranyérmesek lettünk. Nagyon boldog voltam és hálás Istennek, az év egyik boldog pillanata volt.

Szi-Márton Kitti
(Dózsa iskola 7.a)

Azt vettem észre magamon, hogy hajlamos vagyok a mindennapi örömök felett átsiklani. Ezért igyekszem odafigyelni erre, és elkapni az örömmel teli pillanatokot, megállni egy pár percre, és megélni azokat. Valamelyik reggel észrevettem, hogy éppen kel fel a nap, így megálltam és megvártam. Figyeltem és élveztem a látványt, örültem, hogy így indulhat a napom. Hasonló élményem a közelmúltból, amikor a hortenziám virágait csodáltam. Megnéztem közelebbről, pár percig figyeltem, mitől is ilyen szép. Nem csak átfutottam a kerten a kapával, ahogy általában, a végén gyönyörködtem a munkám gyümölcsében. Mindennapi örömöm az is, amikor megismerek valakit, vagy felismerek valamit, amire addig nem jöttem rá, és új tudás birtokába jutok. Ha ezekre odafigyelek, bőven van miért hálát adni esténként. Hiszen teregetnem holnap reggel is kell, kapálni jövő héten is fogok. De ha meg tudok állni arra a pár percre, akkor az ott és akkor: az én személyes ajándékom Istentől.

Világhy Andrásné

Örülni – de mégis minek?

Paolo Veronese: Kánai menyegző (1563)

A Bibliát olvasva sokszor találkozhatunk az öröm illetve az ünnep szavakkal, a legismertebb talán Szent Pál kijelentése: „Örüljete az Úrban szüntelenül! Újra csak azt mondom, örüljete!” (Fil 4,4). Ezt a felszólítást hallva azonban sokszor egykedvűen megyünk tovább: Ugyan, minek is tudnék én örülni a problémákkal tarkított világban?

James Martin amerikai jezsuita egy egész könyvet szentelt az öröm témájának *Mennyei derű* címmel. Ebben először is leszögezi: a derűs lelkület nem azt jelenti, hogy mindig vidámnak kell lenni. A szomorúság természetes reakció fájdalom, szenvedés és tragédiák esetén. Amikor Jézus egyik barátja, Lázár meghalt, maga az Úr is könnyekre fakadt (Jn 11,35). Ha Jézus szomorú volt, nekünk is szabad szomorúnak lennünk. Egyes esetekben épp az nem lenne normális reakció, ha nem lennének fájó érzéseink.

A probléma ott kezdődik, amikor afféle „panaszskultúra” uralkodik körülöttünk és bennünk. Az ember életében ugyanis lehetetlen, hogy mindig csak rossz dolgok történjenek. Azt, hogy mire irányítjuk a figyelmünket, mindig csak a rosszra vagy inkább a jóra, még mindig meghatározhatjuk. Ez ugyanakkor nagyon nehéz a mai korban, ezért külön összeszedettséget igényel. Elég csak bekapcsolni a híreket: balesetekről, tragédiákról hallani gyors egymásutánban. Ráadásul gyakran pont az esti órákban, amikor inkább nyugalomra lenne szüksége az

embernek, hogy felkészüljön az éjszakai pihenésre és másnap reggel kipihenten kelhessen fel. Ugyanez a helyzet az internetes böngészéssel kapcsolatban is. Érdekes lehet azon elgondolkodni, hogy ha száz évvel ezelőtt élnénk, nem is hallottunk volna sok tragédiáról, hiszen akkor még nem is létezett televízió, rádió vagy internet. És meglettünk volna az ilyen hírek nélkül is. Miért tartjuk hát természetesnek, hogy ezek az információk jelen vannak az életünkben? Valóban szükségünk van ezekre? Érdemes ezért a világ dolgairól való tájékozódást csak a feltétlenül szükséges minimumra korlátozni, s a forrásokat megválogatni.

James Martin szerint a legtar-
tósabb öröm abból fakad, ha azokat a mély és őszinte vágyainkat követjük, amelyek közelebb visznek Istenhez. Loyolai Szent Ignác beszél „vigasztalásokról”, vagyis olyan érzésekről, amelyeket akkor élünk át, amikor a legmélyebb vágyainkat követjük, s felismerjük, hogy ezek összhangban vannak Isten akaratával. Az öröm egy másik forrása a szolgálat. Egy indiai író így számol be ezzel kapcsolatos élményéről: „Aludtam, és azt álmodtam: az élet öröm. Fölébredtem, és azt láttam: az élet szolgálat. Dolgoztam, és azt tapasztaltam: a szolgálat öröm”. Öröm, nem azon a felszínes szinten, hogy minden esetben szórakoztató, hanem a másokért munkálkodás csendes, belső öröme. S mindezeknek végső alapja annak érzése, hogy életünk az Úr felé tart. Gyökössy Endre jegyzi meg, hogy az elmúlás gondolata szüntelenül ott van az ember tudatalattijában. Ennek függvényében pedig minden viszonylagossá válik, a földi örömök is: „hiába örülsz, úgyis vége lesz!” Nekünk, keresztényeknek azonban más, mélyebb örömünk van: nem lesz vége, hanem egy egészen más módon, sokkal mélyebben folytatódik. Amint Szent Péter apostol első levelében olvassuk:

„Bár nem láttátok Istent, mégis szeretitek, s mivel most láthatatlanul hisztek benne, kimondhatatlan és megdicsőült örömmel örvendeztek majd, amikor eléritek hitetek célját: lelketek üdvösségét (1Pét 1,8-9).

Riport

„Életünk örömteli játékká válhat Istennel”

Diakónusszentelés előtt

– Téged Zalaegerszegen nagyon vidám, aktív fiatalként ismertünk meg. A papnövendékek életében milyen lehetőség van a felszabadult, vidám programokra?

– Úgy gondolom, hogy mindannyiunk hivatása különböző, nincs két egyforma életút. Ezért az igényeink sem egyformák. Mindenkinek megvan a saját kis hobbija, legyen szó közös vagy egyéni programról: egy közös futás a szabadban, vagy egy jó lelki könyv olvasása. A hangsúlynak akkor is azon kell lennie, hogy házon belül is meg kell teremtenünk magunknak azt a légkört, amiben kiegyensúlyozottak és hitelesek tudunk maradni, amivel szolgálni tudjuk Istent és segíteni embertársainkat, hiszen egy labilis, testileg-lelkileg megfáradt pap inkább terhére van a közösségnek, mintsem építené.

– Mindannyiunk életében vannak nehezebb, „sötétebb” időszakok. Ilyenkor az erőforrásainkra támaszkodva tudjuk megtartani egyensúlyunkat. Melyek a te erőforrásaid?

– Nagyon szerencsésnek mondhatom magam, mert a családomtól megkapom a legnagyobb támogatást és szívből örülnek a döntéseimnek. Sajnos ezt nem mindegyik kispaptársam mondhatja el. A család után pedig a barátok jelenléte a komoly erőforrás számomra. Nagyjából kéthavonta tudok hazajönni Győrből. Egy ilyen hosszú időszak próbára teszi a kapcsolatokat fennmaradását minden életállapotban. De tudják ők is, hogy ez nem tart örökké és tiszteletben tartják azt, hogy szigorú napi-rendben élek, nem mindig tudom felvenni a telefont, nem mindig tudok válaszolni az üzenetekre. De mindig tudatják velem, hogy várnak, így pedig még jobb a hazaérkezés minden alkalommal.

Azoknak az atyáknak, akik rengeteget tettek hozzá eddigi lelki fejlődésemhez, nagy hálával tartozom. Ők is nagy megtartó erővel bírnak számomra. Végül sokat segít nekem a rendszeres testmozgás: futás, biciklizés. Valamint tudatosítanom kell magamban, hogy mindig legyen nálam könyv, amit olvashatok, hogy minél szélesebb perspektívában láthassam a világot.

– Pál apostol a Filippieknek írt levelében a következőképpen buzdít: Örüljete az Úrban szüntelenül! Újra csak azt mondom, örüljete!

Milyen módon válik a te életedben örömmé az Istennel való kapcsolat?

– Fontos leszögezünk, hogy a papság nem a különböző feladatok betöltéséről szól, hanem egy létállapot. Ha leszűkíténénk pusztán a liturgikus cselekmények elvégzésére, nagyon könnyen monotonná válhat a papságunk, ezért mindig ésszerűen kell tartanunk, a nehéz időkben pedig tudatosítanunk kell a már megszerzett örömforrásokat. Illetve gondolni arra is, hogy lehetőségek tárháza van a kezünkben. Az evangelizáció komoly kreativitást és dinamikát igényel, hogy az valóban gyümölcsöző legyen. Egyértelműen kijelenthetem, hogy számomra az

egyik legnagyobb örömforrás a Perényi Jutka által szervezett zalaegerszegi imatábor, ami idén nyáron rekordszámmal, nagyjából 180 fiatallal veszi majd kezdetét. Ferenc pápa nem győzi hangsúlyozni, hogy a fiataloké a jövő. Ők az Egyház jövője. De ha mi nem fordítunk kellő figyelmet rájuk, akkor nem szabad meglepődnünk semmin 20-30 év múlva. Ezeknek a gyerekeknek, fiataloknak egy oázis ez a tábor, ahol meg tudnak pihenni, az egész éves iskolai ritmusból ki tudnak lépni. Viszont nemcsak a szórakozás a célunk, hanem az is, hogy egy hetet intenzíven Isten jelenlétében tölthessünk el, mélyebb lelki témákat érintsünk, ami sikerülni is szokott.

– Június 25-én diakónussá szentelnek. Melyek voltak a felkészülésed legörömtelibb eseményei?

– Legutóbbi élményemet osztanám meg. A szentelések előtt a papnövendékeknek mindig van egy úgynevezett szentelési lelkigyakorlat. Ilyenkor elvonulunk egy kis időre a világtól és már csak egy dologra koncentrálunk: hogy Krisztus jegyesei leszünk. A mi évfolyamunk június 11-15-ig volt Leányfalun Török Csaba atya, az esztergomi bazilika plébánosának vezetésével. Csaba atya Jákob életútján keresztül mutatta meg nekünk azt, hogy az isteni logika mennyire különbözik a miénktől. És, ha erre rájövünk, és nyitottá válunk Istenre, akkor a papi életünk örömteli játékká válhat Istennel, még a nehézségekkel együtt is. Ehhez persze az kell, hogy tudomásul vegyünk és elfogadjuk azt, hogy Isten minket hívott meg, nem mást. Az összes gyarlóságunkkal, jellemhibáinkkal együtt. A pap is ugyanúgy ember. Őt is megbánthatják, ő is lehet érzékenyebb egyes kritikákra. Isten valami oknál fogva mégis őt választotta ki. Ezzel csak azt szeretném kifejezni, amire Csaba atya is rendszeresen felhívta a figyelmünket, hogy ne veszítsük el emberi szabadságunkat. Ne bújjak bele egy általam nagyra tartott papnak a bőrébe, mert az nem én vagyok. Ezt a hivatást csakis őszintén és szabadon lehet megélni.

A hit hallásból fakad – ahogy a Római levélben olvashatjuk. Már-már vesszőparipám, de tisztában kell lennünk vele, hogy Isten mindannyiunkat meghív valamire. A kérdés az, hogy meghalljuk-e az ő hívó hangját. Én szívből szeretném megköszönni mindazoknak a támogatását, akik kísérték, és továbbra is mellettem állnak az úton. Kívánom, hogy mindannyian igent tudjanak mondani Isten hívására, szóljon az az élet bármelyik területére.

A riportot készítette: Háriné Mile Mária Mónika

Vigh Balázs

A Mária Rádió országos önkéntes találkozót tartott Bodajkon

Május 28-án szombaton 17 fővel indult külön buszunk a Fejér megyei Bodajkra. A Mária Rádió országos önkéntes találkozót hívott össze. Izgalommal vártuk milyen meglepetés programok várnak ránk, és kivel találkozunk a Mária Rádió munkatársai és önkéntesei közül. Erre a napra különösen is kértük Szűz Anyánk kegyelmét az úton elmondott imádságban.

Bodajkról már évszázadokkal a honfoglalás előtt is állandóan lakott település volt. Nevezetessége a bodajki kálvária,

ami 1736-ban épült. A nagytemplomot 1744-ben Segítő Szűz Mária tiszteletére szentelték fel. A templom mellett található a kapucinus kolostor épülete, ami ma plébániaház.

A találkozóra az országból 150 önkéntes érkezett. Nagyon kedves fogadtatásban volt részünk, gördülékenyen, gyorsan lezajlott az ilyenkor szokásos regisztráció. Mindenki kapott egy kis - Mária Rádió Szűz Anya képével ellátott - nyakkendőt. A napi program - és a templom rövid ismertetésére a templomban gyűltünk össze. Lukovits Milán atya köszöntése után, Szabó Tamás a rádió elnöke szólt. Elmondta, a rádióknak ígét kell hirdetni, amihez összetartó, egymásra figyelő, egymást segítő közösségre van szükség, amit folyamatosan építeni kell. Az ilyen találkozások jó alkalmak erre. Ilyenkor tudjuk értékelni a történeteket, és felkészülni a folytatásra. Közösségre minden embernek szüksége van! Jézus minden embert hív közösségbe. Fel kell ismernünk, kit hova, milyen feladatra hívott meg, mivel tudja a plébániája munkáját segíteni. Az Istentől kapott adományokat, talentumokat táplálnunk, fejlesztenünk kell. A Mária Rádiót is sokféleképpen tudjuk segíteni. A lélek hangjának építése is igehirdetésnek, evangelizációnak számít.

Ezután 10-15 fős kis csoportokba osztottak minket, minden csoportnál rádiós munkatárs vezette a beszélgetést. Bemutakozások után véleményünket kérték, kinek milyen ötlete lenne a Mária Rádió hallgatóinak megtartására, növelésére. Milyen műsorokat hallgatnak szívesen, vagy mi az, amiről szeretnének a rádió műsorában hallani. Ezt követően a rádiós munkatársak mondták el, mi az, amit szeretnének, tőlünk önkéntesektől, mi

az, amivel tudnánk segíteni az ő munkájukat. A kapcsolattartás, a minőségi hangzás, változatos témák mellett az imádság a legfőbb elvárás a Mária Rádióban, a lélek hangjában.

A kiscsoportos beszélgetés után ebéddel láttak vendégül minket, majd 35-40 fős csoportokat alkotva egy alapos idegenvezetés keretében ismerhettük meg a kegyhely történetét. Itt is, mint más kegyhelyeken is, több csoda történt.

A programok zárásaként Mórocz Tamás a kegyhely plébánosa rövid koncerttel mutatta be a templom orgonáját. Az orgona minden sípját megszólaltatta. A program zárásaként szentmisében adhattunk hálát az együtt töltött napért, melyen mindenki részt vett. Megható volt, hogy a közös célért, ilyen sokan tudunk együtt imádkozni.

Hazafelé úton ismét rózsafüzért imádkoztunk, melyben hálát adtunk Szűz Anyánknak a tartalmas, lelkiekben gazdag napunkért. A rádió munkatársai elégedettek voltak, hogy a 150 országosan megjelent önkéntesből, Zalaegerszegről ilyen sokan fontosnak érezték a találkozón való részvételt.

Istennek legyen hála, a bodajki kegyhelyen töltött napunkért.

A nap mottója: „Mindent nem tudunk megtenni, de mindenki tud valamit tenni!” – ismerjük fel a Szentlélek ajándékát, mit tudunk tenni az igehirdetés ügyében!

Végül a zalaegerszegi körzeti adásról: 2021. szeptembere óta Zalaegerszegen és környékén már normál FM frekvencián lehet hallgatni a Mária Rádiót, a 104,4 MHz-en. A nap 24 órájában szól a rádió. Imádságok, szentmisék, tanúságtételek, egyházi eseményekről ismertető, beszámoló hallható. A 12 körzeti stúdió műsora egységesen minden nap 17:50-19:50-ig hallgatható. Ebben a két órás időszokban a helyi híreket, ismertetéseket, műsorokat, az ott élő önkéntesek készítik. A műsorok az adott település, országrész egyházi életét mutatják be a helyi lakosoknak. Városunkban még nincs berendezett stúdió, mivel még nincs, aki vállalná, hogy kezeli, figyeli és szerkeszti az adásokat. A felvett, elkészített műsorokat Zalaegerszegről Celldömölkre továbbítjuk, ahol a Mária Rádió Zala körzeti műsorát naponta összeállítják. Kitartó, lelkes önkénteseket várunk hasonló feladatokra. Van még városrész, ahol a magazin-kézbesítés, futárszolgálat is hiányos. Aki úgy érzi, valamilyen vállalna önkéntes szolgálatot, keressen bennünket, vagy a Mária Rádiónál jelentkezzen. Ha a rádió műsorait ajánljuk ismerőseinknek, már azzal is támogatjuk a Mária Rádió hallgatottságát.

Dolgozzunk Isten országáért erős közösségben!

Furján Zoltánné

Bérmálkozók, elsőáldozók

Közösségek 5 próbája, Úrnapja, Kórustalálkozó, Diakónus szentelés

Riport

Plébániánk új lektorával beszélgettünk

Idén virágvasárnapkor plébániatemplomunkban avatta lektorra Szeli Gábort Székely János megyéspüspök. Jelenleg ő az egyházmegye egyedüli lektora a több, mint negyven akolitus mellett. Vele beszélgettünk.

– *Hogy zajlott a képzés?*

– 2019-ben indult utoljára kétéves akolitusképzés egyházmegyénkben. A Kaposvári Egyházmegye 2021-ben is elindította az akolitusképzést, ami ott egy évig tart. A képzésbe Kovács József gellénházi plébános – aki akkor még plébániánk káplánja volt – ajánlásával kapcsolódott be. A hat alkalomból álló képzést Balatonbogláron az egyházmegyei nyaralóban tartották. Ószövetségi és újszövetségi szentírást, liturgiavezetést, imaiskolát és sok egyéb tanítottak nekünk, ami kell a szolgálathoz.

– *Mi a különbség az akolitusok és a lektorok között?*

– Az egyházban szolgálnak laikusok és klerikusok. A laikusok (világi hívők) két feladatot láthatnak el: lektor és akolitus. Ez az 1972-es rendelkezés óta van így, előtte voltak szubdiakónusok is, de azt VI. Pál megszüntette. Az akolitus jelenleg a legmagasabb laikus fokozat. Az egyházi törvénykönyv szerint azokat a világiakat, akik a püspöki kar határozatában megszabott életkorral és adottságokkal rendelkeznek, az előírt liturgikus szertartással, tartós jelleggel fel lehet venni a lektori és az akolitusi szolgálatra. A lektor latin szó, jelentése felolvasó. A lektor feladata, hogy Isten Igéje a liturgiában méltó módon és jól érthetően hangozzék el. Az olvasmányos könyv szerint az egyetemes könyörgéseket a lektornak kellene olvasnia főszabály szerint. A hitünk csúcspontja az eucharisztia, aminek a tiszteletet meg kell adni. Azért alapították a lektorságot, hogy azok az emberek olvassanak fel a misén, akik ezt tisztelettel, méltósággal tudják megtenni.

– *Mit tehet meg egy szertartás keretében az akolitus?*

– Ha nincs diakónus, akkor fontos szerepet tölt be a szentmisén, például áldoztathat. A szentmisében lévő feladatain túl igeliturgiát is akolitus tarthat. Minden akolitus egyben lektor is, de nem minden lektor lesz automatikusan akolitus. A lektorok nem áldoztathatnak. Az akolituság egy következő lépcsőfok lesz az életben. Sokszor elképzelem, hogy milyen lesz az a pillanat, amikor először kinyithatom a tabernákulumot, ott letérdelek, és a kezemben foghatom az Oltáriszentséget tartalmazó cibóriumot.

– *Honnan jött az ötlet, indíttatás a lektori szolgálatra?*

– Az indíttatás szerintem bennem kezdetektől megvolt.

Judit, a feleségem mindig bátorított, hogy érzem bennem az elhivatottságot, tehetséget és ki tudok állni az emberek elé, próbáljam meg. 2019-ben voltam cursillon, ott kaptam meg a végső lökést. A COVID előtti utolsó egyházmegyei akolitusképzésbe nem tudtam bekapcsolódni, ez akkor megviselt. A járvány miatt, az akkor kezdőkhöz képest várhatóan fél év csúszással, még idén sor kerülhet az én akolitus-avatásomra is.

– *A gyerekkorodban, fiatalokorodban miben nyilvánult meg az indíttatás?*

– Bölcsőkeresztény vagyok. Katolikusnak neveltek, jártam templomba, szentségeket felvettem. Tipikus vasárnapi keresztény voltam, de semmi több. A cursillo adott olyan lelki élményt, ami által sokkal aktívabban részt veszek az egyházközségi tevékenységekben, a szentmiséken. Nagyon jó, hogy így alakult. Megtanultam, hogy mi a különbség a fontos és a lényeges közt. Fontos az, hogy van munkám, hogy meg kell élni, de a karriert, a szakmai pályán történő előre lépést már nem érzem a leglényegesebbnek az életben. Lényeges az lesz, amit itt, az Úr szolgálatában kell tennem. Hatalmas öröm, hogy 52 évesen megtaláltam a lényeget.

– *A civil életben, a templomon kívül miben tud meg nyilvánulni a lektori hivatás?*

– A képzésen megtanultam, hogy a kiválasztottság, a meghívottság, a szolgálat és a hitelesség nagyon fontos. Hitelesség nélkül nem érdemes csinálni, azt éreznie és látnia kell a környezetemnek. Megtanították nekünk, hogy semmivel nem vagy különb attól, hogy az ambó másik oldalán állsz, ugyanolyan hívő vagy, mint a többiek.

– *Mi volt a kedvenc tantárgyad?*

– A tanfolyamon volt egy liturgikus tantárgy, amit egy kaposvári atya tartott, nagyon szerettem. A legnehezebbek a zamárdi plébános, Kocsi György atya (teológiai professzor) által tartott ószövetségi előadások voltak, ahol néha a szavak értelmezése és megértése is komoly kihívást jelentett.

– *Minden lektorból akolitus lesz?*

– Nem automatizmus, hogy egy lektorból akolitus lesz. Volt, aki a mi képzésünkön is lemorzsolódott. Érdekes volt, hogy amikor terveztem a beiratkozásomat a képzésre, Dr. Székely János püspök atya elhívott egy elbeszélgetésre. A beszélgetés végén megkérdezte, hogy egyedül jöttem-e? Mondtam, hogy a feleségemmel, aki lent imádkozik a székesegyházban. Lementünk, Judittal is váltott pár szót a püspök atya. A püspök mérlegeli, hogy valaki alkalmas-e a lektori vagy akolitusi hivatásra, az ő döntésén múlik, hogy

valakiből lektor vagy akolitus lehet-e.

– ***Az oktatásigazgatásban dolgozol, lektorként a környezeted jobban odafigyel a gondolataidra? Mit tudsz közvetíteni a tanárok, diákok felé?***

– Lényeges a hitelesség. A keresztségünk által evangélicizációra vagyunk meghívva. Az irodámban látványos jelei vannak annak, hogy hova tartozom, a falon a feszület, szentképek stb. Azt nem tudom, hogy lett-e olyan ember, aki az Istenhez vagy az egyházhoz közelebb került azáltal, hogy találkozott velem, de ismerve a világnézetemet többen is kérdeznek tőlem, kíváncsiak a véleményemre. Van olyan kollégám is, aki csúnyán szokott beszélni, és mondja, hogy „tudom, előtted nem szabad csúnyán beszélni”. Tudom, hogy ez nem nagy dolog, de talán nem riasztottam el senkit a személyiséggemmel.

– ***Mik a kedvenceid? Zene, film, hobbi? Hogy tudsz kikapcsolódni?***

– Mindenféle zenét fogyasztok a metáltól a hetvenes-nyolcvanas évek slágereiig, de a barokk zene a abszolút kedvencem: Bach, Vivaldi, Albinoni ... (Nyilván kocsiban nem olyat hallgatok, amitől elalszom.) Kirándulni nagyon szeretünk. Az egyik kedvencünk a vonyarcvashegyi Szent

Mihály-kápolna. A béke, nyugalom, a naplemente nagyon magával ragadó különösen ősszel és télen, amikor nincsenek sokan. Érdeklődöm a világ dolgai után, szeretek olvasni, inkább kevesebbet, de minőségit. Nagyon szeretem a második világháborús filmeket.

– ***Hála van benned?***

– Igen és bizonyosság is. Más füllel hallgatom az evangéliumot a tanfolyam elvégzése óta. Mit mondanék én, ha nekem kellene igeliturgiát tartani? Az egyházmegyei rendelkezések szerint egy akolitus csak akkor tarthat prédikációt az igeliturgián, ha van teológiai végzettsége. A gyakorlatban egy úgy működik, hogy a prédikáció tervezetét az akolitus megmutatja a plébánosnak és kéri az ő jóváhagyását. Ha hallok egy jó gondolatot a szentmisén a szentbeszédben, azt igyekszem megjegyezni. Nagy öröm és felszabadultság van bennem, amikor kint állok az ambónál és felolvasok. Ez nagy csodája az Istennek. Remélem, hogy még jó pár évig megtehetem.

A riportot készítette: dr. Sipos János

Színház az egész világ

Beszélgetés Kiss Szilviával, a templomi énekkar tagjával

– *Hogy lettél tagja a templomi énekkarnak?*

– A lányom, Lili, már óvodás korától járt hittanra, és amikor elsőáldozni készült, akkor már templomba is „kellett” járni. Vinni a kis könyvet stb. Anyósomat kértem meg, hogy kísérje el Lilit, mert én azt sem tudtam, mit kell a templomban csinálni. A szüleim hívók voltak, édesanyám minden vasárnap hallgatta a szentmisét a rádióban, de templomba nem jártunk. Lili persze mindig hívott, hogy menjek vele, és egyszer csak tényleg elindultam. Ő mutatta meg, hogyan kell a szentmisén részt venni. Aztán ott is maradtam, jártam vele tovább. Egy idő után azt éreztem, hogy nekem is kéne hittanra járni, és amikor egyik misén László atya hirdette a felnőtteknek a hittant, jelentkeztem. Mikor Lili nagyobb lett, imatáborokba járt, részt vett a keresztyén ifjúság életében, először őt csábították az énekkarba, aztán – miután már eleget vonakodtam, mert nem akartam a lányom „köreit” zavarni – én is kötélnek álltam.

– *Úgy tudom, színházi mesterséged van, sűgőként dolgozol. Nem éppen gyakori ez a foglalkozás, mesélnél róla?*

– A sűgőnek az a dolga, hogy a színészeket a próbákön segítse abban, hogy megtanulják a szövegüket. Az emberekben általában olyan kép él, gondolom filmekböl, hogy a sűgő ül az úgynevezett sűgölükban, és sűgja a szöveget az előadásön, ha szükséges. Na most ez a valóságban nagyon-nagyon ritka. A Hevesi Sándor Színházban nincs is ez a klasszikus sűgölük. Talán egy vagy két előadásban, amióta én itt vagyok a színházban, akkor építettek ki úgynevezett sűgölükbat. Ketten vagyunk sűgők ennél a színháznál egy nagyon kedves kolléganőm, Jurina Beáta és jómagam. Mi általában a díszlet, valamelyik úgynevezett takarásában foglalunk helyet, úgy hogy jól lássuk a színészeket, de az előadásökon mi már szinte soha nem sűgünk. Ez csak egy lelki „védőháló” a színészeknek, hogy ha valami baj van, akkor fordulhatnak hozzánk. Akkor segítünk nagyon sokat, amikor elkezdődnek a próbák. Ekkor a nézőtér első sorában ülünk, előttünk a példány, és segítünk megtanulni a szöveget. Van akinek csak egy-egy szöt kell segíteni, van, aki szereti a próbákön megtanulni a szöveget. Kéri, hogy mondjuk előre, ő mondja utánunk, és akkor egyre kevesebbet kell neki segíteni. Van, hogy a színész szövege előtti egy mondatot, vagy két-három szöt mondjuk, és akkor ő folytatja, visszaismétlünk, kijavítjuk, ha nem pontosan mondta, és így tanulja meg a szöveget. Minden próbán ott vagyunk, és figyeljük, amit a rendező

kér a színészektöl, hogy mikor hova menjenek, mit csináljanak, hol tartsanak szünetet, és akkor ezeket be szoktuk írni a példányba, hogy rosszkor ne sűgünk. A beugró-próbákön, hogyha mondjuk megbetegszik egy színész, a helyettesítövel sokszor csak egyetlenegy próbára van idő, akkor viszont például az előadásön is nagyon oda kell figyelni, mert a beugró színész azt a szerepet pár órája tanulta csak meg, és előfordul, hogy mutatni is kell neki, hogy a színpadon hova menjen, mit csináljon.

– *Hogy kerültél ebbe a munkakörbe?*

– Eredetileg színésznő szerettem volna lenni, de a Jóistennek „nagyobb” terve volt velem. Színészképző stúdiót végeztem, utána egy évadot voltam úgynevezett gyakorlatos színészként szerződésben a színháznál, de nem hosszabbítottam velem. Ezután kézi szövést tanultam. Nagyon-nagyon szerettem, de amikor az akkori színházi sűgő, Salamon Emőke, aki azóta a színház művészeti titkára, babát várt, megkérdezték, hogy volna-e kedvem átvenni a helyét. Persze, hogy igent mondtam. Aki valaha színházban dolgozott, az általában vágyik oda vissza. Azt gondolom, nagyon bölcsen tette a Jóisten, hogy én sűgő lettem, mert erre volt szükség az én jellemem formálásához. Színésznői ambíciómmal tapsra, csodálatra vágytam, arra, hogy megmutassam magam, ebben a munkakörben viszont háttérbe kellett húzódnom. Aláztatra tanított, és nagyon-nagyon sok minden másra is. Sűgők általában így lesznek egyébként, nincs semmilyen iskola,

vagy talán ma már van, ahol tanítanak ilyet. Sűgő mindig úgy lesz az ember, vagy azért, mert színész szeretett volna lenni, vagy a párja színész, vagy színésznő, vagy csak úgy színházban szeretne valaki dolgozni, és akkor odamegy, és ezt a feladatot kapja. Kevesen vagyunk sűgők az országban, és én erre nagyon büszke vagyok.

– **Úgy tűnik nagyon élvezed a munkádat. Hogy érzed, jól kamatoztathatók közben az adottságaid, amiket a Jóistentől kaptál?**

– Igen. Könnyen szót értek az emberekkel, ami nagyon nagy áldás. A kórházi, nővéri munkában is az, mert azt is végzek. Nincs a kettő olyan távol egymástól, mert a színházban is jól kell bánni az emberek lelkével - a színészek külön lelki-világgal rendelkeznek, érzékenyek. Ahogy a beteg, kínlódó emberek is a kórházban. Tudni kell, mit mikor, hogyan szabad mondani. Együtt kell érezni velük.

– **Mióta dolgozol nővérként a kórházban is? Hogy fér bele mindkét hivatás az idődbe, hogy hangozol össze a feladataidat?**

– Hét évvel ezelőtt váltunk el a férjemmel, Lili lányom apukájával. A válás ideje alatt úgy éreztem, hogy szeretnék valami más hivatást is űzni. Van még tartalékom, amit szeretnék másoknak a hasznára fordítani. Lelkifurdalás gyötört a lányommal szemben, amiért elváltunk, szerettem volna valahogy „jóvá tenni”, és vágytam arra is, hogy valamivel megháláljam az életemet. És akkor kértem a Jóistent, hogy mutasson nekem utat. Emlékszem ott ültem a régi házunk kertjében, még akkor nem költöztem el, és valamelyik helyi zalaegerszegi hírújságban olvastam, hogy nővérképzés indul a Deák iskolában. Jelentkeztem. Valahogy éreztem, felismertem, - persze a Jóisten tervezte így -, hogy a két munkát össze fogom tudni egyeztetni. A színházi munka bizonyos tekintetben elég szabad. Van egy próbafolyamat, ami tart négy hétig, utána előadások vannak esténként. A nyár pedig szabad ugyanúgy, mint a pedagógusoknál. A betegápolás pedig egyébként mindig is valahol bennem lakozott, ha egy kollégám beteg volt, kórházba került, nekem mindig egyértelmű volt, hogy mennem kell látogatni, támogatni. A kórházban másodállásban vagyok, négyórás munkarendben, ami azt jelenti, hogy én ugyanúgy 12 órázok, mint a kolleganőim, csak kevesebb alkalommal. Ez havi 7-8 alkalom, amikor szolgálatot kell teljesítenem. A sűgő kolleganőm is partner ebben, eddig mindig össze tudtam a színházzal egyeztetni. Ha úgy vesszük, egy rossznak, a válasomnak köszönhetem ezt a jót, hogy ráleltem a másik hivatásomra.

– **Mennyire okoz nehézséget a szenvedő betegeket, a kiszolgáltatottságukat látni?**

– Engem is megvisel, ahogy sokakat másokat is, de az, hogy mást is csinállok mellette, ez nagyon-nagyon nagy adomány, mert nem ragadok benne abban a kórházi „szomorúságban”.

A hit, ami még nagyon-nagyon sokat segít ilyenkor, meg a sport. Mindig azt gondolom, hogyha még mi se lennénk ott a betegeknek, akkor mi lenne velük? Ezt az egészet felülírja, hogy valakinek kell rajtuk segíteni. És az is segít, hogy valamelyest kívülálló vagyok.

Egyébként ezt az egész életemre is mondhatom, hogy valahogy én mindig látom magamat kívülről, és ez sokszor segít a nehéz helyzeteken. Nem szabad az embernek olyan nagyon komolyan venni saját magát, se az egész életét, mert akkor bele lehet keseredni. Valahol egy picit, humorral kell hozzáállni. Anélkül nem is tudom, hogy bírnám. A humor, kívülről, más nézőpontokból látni egy adott helyzetet, lehetőséget ad egy kis távolságot venni a nehézségektől. Kicsit olyan „színház az egész világ” látásmód, de tényleg sokat segít. Úgy érzem, szívvel-lélekkel teszem a dolgom.

Rengeteg sok szeretetet kapok a betegektől. Azt mondhatom, hogy semmi különösét nem csinállok ezért, de olyan hálások az emberek egy-egy jó szóért, törődésért. Kimondtan zavarba ejtő, amikor érzed, hogy mennyire szeretnek valamiért, ami neked természetes.

– **Úgy tűnik, helyeden vagy ebben a két hivatásban.**

– Azt hiszem, hogy igen. Szokták mondani, hogy az ember úgy válasszon magának hivatást, hogy olyan dolgot csináljon, amit akkor is csinálna, ha nem fizetnének érte. Ha valamit szívből szeretnénk, ahhoz megnyílik az út. Örülök, hogy hagytam magam ide vezetni.

A riportot készítette: Szabó-Hidvégi Orsolya

Beszámoló-hírek

Anyakönyvi hírek

2022. áprilistól-júniusig

Keresztelés

Gróf Csenge Lujza	Lovász Karolina Lujza
Vass Igor	Barkó Rozina
Kósa Lili	Görög Soma
Németh Sára	Görög Lili Piroska
Horváth Vilmos	Csáky Imre
Németh Laurent Márkus	Szűcs Luca

*Köszöntjük a Katolikus Egyház és egyházközségünk legifjabb tagjait!
Isten éltesse őket sokáig!*

Házasságkötés

Horváth Dávid és Németh Eszter
Molnár Bence és Lemle Laura
Kovács Zsolt és Horváth Alexandra
Bajusz Dániel és Kránicz Alexandra
Magyar Csaba és Nyakas Mónika

*Jókívánságainkat fejezzük ki a pároknak, a kölcsönös szeretetben
szentelődjenek meg házasságukban!*

Temetés

özv. Dömötör Lászlóné sz. Szommer Mária (1935)
Magyar Ferenc (1944)
Horváth Ferenc (1955)
Faragó Erzsébet (1957)
Vizlendvay Zoltánné sz. Szabó Katalin (1945)
Choma Attila (1940)
Horváth Jenő (1936)
Németh István (1938)
Mócsi Anna (1934)
Nagy István (1923)
Mihályi László (1938)
Danyi János (1929)
Tóth Ferenc (1940)
Makasics Ferenc (1947)
Ferincz Ferenc (1945)
Takács Sándor (1938)
özv. Németh Jánosné sz. Herbai Ilona Irén (1930)
Gángó István (1952)
özv. Kovács Sándorné sz. Tollár Margit (1933)
Kelemen Ilona (1934)
Horváth Nándorné sz. Csordás Julianna (1936)
Csécs Jolán (1953)
Bedő György Kálmán (1939)
dr. Erdős Sándor (1940)
Magyarné Csuvárszki Ilona (1952)
özv. Novák Lajosné sz. Hordós Irma (1932)

Adj Uram, örök nyugalmat nekik!

Elsőáldozás

Mindszenty József Általános Iskola, Gimnázium és
Kollégium

2022. május 8.

Belák Gergely
Biró Bence
Bognár Kíra
Bucsi Zsófia
Csiszár Fülöp
Deák Botond
Dóra Anna
Gorza Imre
Horváth Regina
Horváth Regő Olivér
Kiss Domonkos
Kiss Milán
Mihálykó Balázs
Nagy Balázs Kristóf
Nagy Bence
Pölcz Mihály
Radics Anna Borbála
Salamon Boglárka
Salamon Edina
Szabó Regina Anna
Széll Hanna Rebeka
Takács Veronika
Tamási Gábor
Tóth Péter
Vörös Liza
Zakács Álmos Csanád
Zóka Zoárd
Ambrus Anna

2022. május 15.

Bedő Patrik
Bencze János
Bencze Mátyás
Bognár Milán
Csertán Borbála Mária
Delacasse Péter
Farkas Veronika
Fülöp Bianka
Gaigg Elisabeth
Horváth Izabella Léna
Jokhel Gergely Máté
Jugovits Levente László
Kereki Natália Mária
Kovács Kolos
Körmendy Levente
Matolcsi-Béki Annabella
Mayer-Zsuppányi Hanga
Mikolás Luca
Nagy Boldizsár
Nagy Dávid
Paksa Noémi
Péterfi Botond Bertalan
Simon Máté
Sziráki Ágnes
Tóth Anna Virág
Tóth-Pálmüller Izabella
Cseh Boglárka Mónika

Petőfi Sándor Magyar-Angol KTNy Általános Iskola

2022. május 1.

Belső Mirkó Imre	Muik Nimród Gábor
Bohár Csongor	Nagy Balázs
Farkas Bence	Németh Levente Tibor
Ganapini Alessio	Papp Csenge Sára
György Zoé Csenge Viktória	Szabó Barnabás István
Horváth Zsombor	Szabó Kristóf János
Joó Gábor	Sziva Barnabás
Kocsis Cintia Boglárka	Takács Panna
Kovács Kiara Lili	Tóth Bianka
Merh Vilmos Sándor	Varga Dénes

Dózsa György Magyar-Angol KTNy Általános Iskola

2022. május 8.

Csécs Botond	Németh Dávid
Horváth Levente	Nyiri Áron
Milik Gábor	Pozvig Bence
Nemes Dominik	Sipos Réka

Beszámoló-k-hírek

Szelestei Máté Szabolcs
Benedek Áron
Farsang Diána Katalin
Félegyházi Gergő
Németh Dominika Ildikó
Papp Pongor Benedek

Pete Zsófia
Rövid Szonja Sára
Ruzsics Barnabás
Stárics Zsombor
Szöllös Máté
Tóth Máté

+ Csoport

Bajnóczi Luca
Németh Ármin
Németh Lászlóné sz. Szabó Erika Ágota
Németh Zsóka
Szekér Áron
Sziva Vivien

Bérmálás, 2022. június 5.

Zalaegerszegi Ady Endre Általános Iskola, Gimnázium és Alapfokú Művészeti Iskola

Boncz Brigitta
Cmarits Adrienn
Czoma Hanga
Csatlós Milán Márk
Erős Noémi
Gergály Panka
Gergely Csenge
Honvisák Lilien
Horváth Emese
Jakab Noémi
Jóna-Horváth Jázmin Anna
Kámán Fruzsina
Kámán Levente Ferenc

Kegyes Bíbor Mira
Nagy Boglárka
Németh Roberta
Neszler Gréti Odett
Paksa Borbála
Péteri-Papp Kitty
Tóth Lilla Orsolya
Török Dániel
Tüttősi Hunor József
Vincze Viola
Zóka Panna

Dózsa György Magyar-Angol KTNy Általános Iskola

Beke Mátyás
Csécs Dorka
Fábián Vince
Farkas Bálint
Farkas Péter
Feith Noémi
Gosztolai Bálint
Gróf Alexandra
Herczeg Dávid
Kaczor Lili
Kell Katalin
Konkoly Emese
Kuzma Csongor

Lakatos Benedek
Luczi Anna
Nárai Rebeka
Papp Patrik
Pozvig Adrienn
Pőcze Alexandra
Rádli Réka
Rákosa Hedvig
Salamon Balázs
Stummer Dominik
Szabó Jázmin
Tóth Gergely

Petőfi Sándor Magyar-Angol KTNy Általános Iskola

Ács Kristóf
Bali Zsófia
Böcskey Csongor
Cser Mátyás József
Cser Péter
Ekler Gergely
Gróf Hanna Stella
Hajós Dávid
Horváth Dominik
Mihály Luca
Nagy Gábor

Novák Máté
Pálfi Mihály
Sőjtör Milán Zsolt
Szakonyi- Nagy Virág
Tatai Milán
Tóth Vanda Bella
Varga Réka
Vaski Kristóf
Vendég Réka
Vörös Zsombor Ferenc

Házasság előadássorozat indult a Családkapocs Keresztény Kulturális Egyesület szervezésében

A program-sorozat első állomása a Petőházi-házaspár tanúságtevő előadása lett „Kezem a kezében” címmel, melyet 2022. május 19. csütörtökön hallhatunk a Szent Család Óvodában. Petőházi Attila és felesége Anita közös életükről meséltek, melynek örömeit és nehézségeit, kapaszkodóit és áldott pillanatait a papi stóla színeivel is kifejezték az este folyamán. Az előadásuk során a kézfogás szimbóluma is többször megjelent, mint az emberi kapcsolatokban jelenlévő gesztus, ami olyan sok mindent ki tud fejezni, ahogy a hiánya is. A rövid filmrészletekkel is illusztrált előadásuk után egy kis falatozással egybekötött beszélgetéssel zárult a napsütéses este.

S. Ivancsics Evelin

Orgonakonzert volt templomunkban

Június 19-én délután orgonakonzert volt templomunkban, amelyet az Egerszeg Fesztivál keretében tartottak. A padokat teljesen megtöltötték a zenekedvelők. (Bárcsak a szentmiséken is ennyien lennének!)

Először Hajdók Judit művésznő az új orgona tervezője, adott történelmi áttekintést a templomban korábban szolgáló hangszerekről, majd az új orgona tervezéséről, Pécsen történt megépítéséről, és a kórusba való beépítéséről. A tájékoztatást vetítés kísérte.

Elmondta, hogy Zalaegerszeg városnak három orgona-művésze van: Mátyás István, Dankos Attila és Nauratyl Zita, aki ezen a koncerten sajnos nem tudott jelen lenni. A két fiatal művész Hajdók Judit művésznővel közösen adta a magas színvonalú, lélekemelő, közel kétórás koncertet. A koncert befejezése után a művészeket állva, vastapssal jutalmazta a közönség. Végül Stróber László atya köszöntö meg a közreműködő előadóknak a zenei élményt.

Bangó Józsefné

Beszámoló-hírek

Benjamin kurzust tartottak nagycsoportos óvodásoknak a Szent Család Óvodában

2022. május 16-18. között, harmadik alkalommal tartott a Szent András Evangelizációs Iskola zalaegerszegi iskolaközössége óvodás korú gyermekeknek szóló alapkurzust a Szent Család Óvodában. A három egymás utáni nap délutánjára tagolt, Benjamin 1. elnevezésű lelkigyakorlat során a 6-7 éves gyermekeknek a hit titkát, a kérügmát tárták fel az óvónőkből, szülőkből álló tanítók. Az életkori sajátosságokat figyelembe vevő, érzékekre ható, cselekedtető tanítások, demonstrációk, feladatok során tapasztalhatták meg a gyermekek, hogy a mennyei Atya szereti őket, és ezt a szeretetet egymással is meg tudják osztani. Latinos ritmusú zenére, kalapokban, dudaszóval, konfettit dobálva ünnepelték Jézus győzelmét a bűn felett, és kezeiket kitérve adták át mindennapjaik irányítását Isten kezébe. Ez alkalommal is csoda volt látni a nyitottságukat, együttműködésüket, befogadókészségüket.

A Szent Család Óvodában működő zalaegerszegi iskolaközösség óvoda-pedagógus és szülő tagjai, 2018. tavaszán,

Marosvásárhelyen, az erdélyi Szent András Evangelizációs iskola által szervezett és megvalósított Benjamin 1. kurzuson kapták meg a lelkigyakorlat adaptációját, és a lehetőséget a magyarországi megtartásra. Nem csak a Szent Család Óvoda iskolába készülő óvodásai részesülhettek már azóta több alkalommal a kurzus gyümölcseiben. Az iskolaközösség az idén június 18-án már második alkalommal tartotta meg a kurzust más óvodák pedagógusai számára is, hogy megismerhessék és elvihessék azt saját óvodáikba is.

A Szent András Evangelizációs Iskola legközelebbi kurzusát Új élet Krisztusban címmel, ősszel tartják majd a Szent Család Óvoda új épületében.

Szabó-Hidvégi Orsolya

Ünnepi Harangszó

A zalaegerszegi Mária Magdolna Egyházközség
kéthavonta megjelenő tájékoztató lapja.
Önköltsége: 200 Ft / db

Szerkeszti:

Tájékoztatói Munkacsoport
E-mail: harangszozeg@gmail.com

Felelős kiadó:

Stróber László

Szerkesztőség és a kiadó címe:
8901 Zalaegerszeg, Balatoni u. 1. Pf.: 91
Telefon: (92) 599-230, Fax: 599-231
www.mariamagdolna.hu
E-mail: mariamagdolna.zeg@gmail.com

Nyomda:

Gura Nyomda Kft. – Zalaegerszeg

Az újságban megjelenő írások és a hozzájuk kapcsolódó fényképek tartalmáért kizárólag azok szerzői felelnek.

